

Waar een wil is, is een weg

Pauline Hillen maakte het waar!

Op 20 juni is het zover, de officiële opening van de Stichting Voorschot. Pauline Hillen, kijkt terug op vijf hectische jaren waarin zij een project van de grond heeft weten te krijgen waar 16 jong volwassenen met autisme een thuis hebben gevonden.

Ellen de Vette

In mei 2010 viel bij Pauline Hillen het kwartje. Het was het moment dat zij bedacht dat haar zoon Julian, autistisch en met een verstandelijke beperking, ooit, net als andere jongeren van zijn leeftijd het veilige nest zou moeten gaan verlaten. Maar wat zouden voor Julian de mogelijkheden zijn? Pauline: “het idee rijpte bij mij dat er voor jongeren als Julian een plek moest zijn waar zij, met begeleiding tussen leeftijdsgenoten, een eigen leven zouden moeten kunnen leiden. Dat idee heeft mij daarna niet meer losgelaten. Het duurde niet lang of ik had een compleet plan uitgewerkt met, dank zij mijn schoonvader Eduard Driessen die architect is, een ont-

werp voor een pand waar 16 jongeren met autisme en nog een andere beperking kunnen leven. De gemeente, destijds vertegenwoordigd door de wethouders Blommers en Nieuwenhuizen, stond niet onwelwillend tegenover ons plan. De woningbouwvereniging De Sleutels ook

ZESTIEN JONGEREN MET AUTISME HEBBEN IN VILLA VOORSCHOT EEN THUIS GEVONDEN

niet, maar stelde wel dat we binnen een maand met een bankgarantie van 160.000 euro over de brug moesten komen, wilden zij zelf geld in het project steken”. Zo'n mededeling zou veel mensen de moed in de schoenen doen zakken, zo niet Pauline. “Ik ging er voor, ik heb alle 16 geïnteresseerde ouders benaderd en hen gevraagd of zij kans zagen per ouderpaar garant te staan voor 10.000 euro”, en zo was ook binnen een maand ook deze beer van de weg en kwam de realisatie van het plan weer een stapje dichterbij. Toen moest er nog een locatie komen. “Dankzij Marijke Kleijweg, destijds wethouder van GroenLinks, kwamen wij

Pauline Hillen is trots op 'haar' bewoners van Villa Voorschot, zij hebben nu activiteiten en maken zich nuttig in het kader van het dagbestedingsprogramma.

foto: Ellen de Vette

uit op deze plek, net voordat zij aftrad deed zij ons deze tip aan de hand. Toen was er geld, een plan, een locatie en er waren 16 toekomstige bewoners. We konden gaan starten”. Er werd een stichting opgericht, Stichting Voorschot, er werd een intentie overeenkomst met gemeente en woningbouwvereniging gesloten en de buurt werd geïnformeerd. “Er kwamen een aantal bezwaren, die werden uitein-

delijk ongegrond verklaard, daar verloren we een half jaar mee. Nadat wij de buurt goed hadden geïnformeerd over onze plannen werden sommige buurtbewoners

zelfs heel enthousiast. De Sleutels keurde het ontwerp van Eduard Driessen goed en liet het verder uitwerken door hun eigen architect Manon Pattynama.

Er komen meer woonvormen als Villa Voorschot. In Leidschendam hebben ook ouders het initiatief genomen om een woonvoorziening voor kinderen op te zetten. De Stichting Voorschot gaat hen hierbij helpen omdat het initiatief daar vast was gelopen op het contact met de woningcorporatie.

Het pand moest ook worden ingericht en aangepast aan de bewoners. “Wij hebben heel veel fondsen aangeschreven en ontzettend veel positieve reacties gehad, het NSGK (Nederlandse Stichting het Gehandicapte Kind, Fonds 1818, Fonds Verstandelijk Gehandicapten, de Rabobank, de Lions, het is slechts een greep uit het aantal enthousiaste sponsoren”. Toen moest ook de zorg worden geregeld. Pauline, “Al snel bleef er maar één partij over waar wij onze kinderen aan wilden toevertrouwen, dat is ASVZ in Sliedrecht. Het is geweldig wat deze mensen doen en hoe zij het vertrouwen van wegen die zij verzorgen weten te winnen door zich volledig in te zetten. Er werken nu in Villa Voorschot 18 mensen van ASVZ, parttime en fulltime”. De bouw vorderde en het gebouw moest ook worden ingericht er moest een tuin komen en van alles aangeschaft. Pauline: “er werden meerdere commissies ingesteld, elke ouder had wel ergens ervaring mee, of het nu de inrichting of de tuin was, iedereen heeft zijn aandeel in het geheel gehad. In april kregen de eerste bewoners de sleutel. Op de vraag of het moeilijk is om je kind los te laten antwoordde Pauline “dat is nou juist zo bijzonder van de samenwerking met ASVZ, we hebben niet het gevoel dat we onze kinderen loslaten, we blijven betrokken en participeren, we zien dat onze kinderen hier gelukkig zijn”.